

Za zvířaty do Umlani

SOUKROMÉ SAFARI V JIŽNÍ AFRICE

Budík ukazuje nekřesťanských 5.00. Venku je úplná tma, zima, ale především neuvěřitelné hluboké ticho. Ticho, jaké v Evropě neuslyšíte. Kontrastuje s nočním řevem. Z postele pod moskytiérou to vypadalo na slona nebo lva, ale netréované ucho se zmýlilo – šlo „jen“ o hyenu.

Po čtvrt na šest už se z tradičních, ale přitom luxusních rondavelů, které tvoří tento soukromý „tábor“, začali „vyhřívát“ i další účastníci ranního safari. Na jeep se nasedá ve skupince asi deseti mladých lidí, doprovází nás stopař s puškou a průvodce Shedrick. Tak vypadá začátek běžného dne v soukromé jihoafrické rezervaci Umlani. Takových jsou po celé zemi desítky. Rozdíl oproti klasickým velkým parkům? Safari tu není masovou záležitostí, průvodce se skupince lidí věnuje. Na rozdíl od parků, kde se pohybujete vlastním autem nebo otevřeným autobusem plným neposedných návštěvníků, se v soukromé rezervaci poučíte o zvycích divokých zvířat, seznámíte se se zdejší květinou, máte kdykoliv šanci se zeptat.

Buvolí masa

Po prvních kilometrech jízdy na otevřeném autě africkou savanou pocítujeme extrémní zimu. Teplota těla díky větru velmi prudce klesá. Pomalu se rozednívá, vše zahluje mlžný opar.

Najednou se z něj doslova vynoří velké černé stádo buvolů kapského, který patří mezi tzv. africkou „velkou pětku“ (buvol, lev, levhart, nosorožec a slon). Zastavujeme, ale necháváme běžet motor. Je to neuvěřitelné a návštěvníci afrických parků v tom často chybují, ale opakované startování divoká zvířata ruší podstatně víc než zapnutý motor.

První setkání s buvolí charakterizuje jejich výrazný zápach a neustálé chroupání doprovázené pohybem stáda. Hltáme každé slovo Shedrickova výkladu. Územím, kterým projde mnohasethlavé buvolí stádo, jako by se prohnala větrná smršť. Stádo vždy tvoří jedna rozvětvená rodina, může mít dvacet až neuvěřitelně dva tisíce zvířat. Jsou perfektně zorganizována. Nejstarší kusy jdou obvykle poslední a v případě, že je stádo napadeno šelmami, staří jsou v podstatě obětováni.

Na rozdíl například od nedalekého Krugerova národního parku, kde je povinností držet se výhradně na silnicích, se zde v rezervaci Umlani vydáváme pomalu za stádem →

FOTO: ARCHIV